

ศุกลกานต์ - เจิดนภางค์ - สันหวัตม์ ธรรมชวนวิริยะ

จากเงินลงทุน 40 ล้านบาท สู่อายุได้ 1.5 หมื่นล้านบาทภายใน 14 ปี... เขากำลังทำอะไร? ชีวิตนี้ไม่มีคำว่า 'พุด'

"คุณป๋ามาจากเมืองจีน ท่านมีความรู้ทางภาษาอังกฤษดีมาก ทั้งขนาดเคยสอนมิชชันนารี และเคยได้รับเชิญเป็นนายไปรษณีย์คนแรกของเมืองไทย แต่เขาให้คนไปเปลี่ยนแซ่ ท่านไม่ยอม"

ปี 2000 ชายหนุ่มร่างสันหวัตม์ดำแดง นั่งจับเข่าคุยกับบิดาว่า อยากขอเงินไปลงทุนในธุรกิจรถยนต์ หลังจากเห็นประกาศโฆษณาของ BMW Thailand ในหนังสือพิมพ์ จำนวนเงินที่เขาต้องการในเวลานั้นก็คือ 40 ล้านบาท ซึ่งเป็นจำนวนที่แม้จะถือว่าไม่มากแต่ก็ถือว่าไม่น้อยสำหรับการเริ่มต้นธุรกิจตัวแทนรถยนต์แบรนด์ดัง ลีนสุดคำพูดด้วยหัวใจที่เต็มไปด้วยความมุ่งมั่น เพราะเขาเชื่อมั่นในผู้ฟังไม่ถูก แต่เขาแทบจะระเบิดหัวเราะด้วยความโล่งอก เมื่อบิดาพยักหน้าแทนสัญญาใจให้เชื่อว่าลูกชายหัวแก้วหัวแหวนทำตามความฝันของตัวเอง

จาก 40 ล้านบาท 14 ปีผ่านไปเขาเผยตัวเลขรายได้ธุรกิจในปี 2014 อย่างเป็นทางการที่ 1.5 หมื่นล้านบาท และตั้งเป้าอีก 5 ปีข้างหน้าจะทำให้ได้ถึง 5 หมื่นล้านบาท โดยเริ่มต้นแตกหน่อจากมัลติเพล็กซ์ ซึ่งจำหน่าย BMW มินิ ตามด้วยโรลล์รอยซ์ แอลตัน มารีติน และฮอนด้า ขณะเดียวกันก็ขยายอาณาจักรยานยนต์ในนามของ มาสเตอร์ กรุ๊ป คอร์ปอเรชั่น (เอเชีย) หรือ เอ็มจีซี-เอเชีย เป็น 7 กลุ่มธุรกิจ ครอบคลุมทั้งธุรกิจรถมือสอง รถเช่า อาฟเตอร์มาร์เก็ต ชุดแต่งพอร์ช โบรคเกอร์ประกันภัย คอลเซ็นเตอร์ และฮอโมทิฟ เทรนนิง เซ็นเตอร์...ทั้งหมดถูกแปรรูปจากมันสมองของเขา โดยความช่วยเหลือของพี่สาวทั้งสอง คุณจิม (ศุกลกานต์ ธรรมชวนวิริยะ) และคุณแจ้ (เจิดนภางค์ ธรรมชวนวิริยะ) และที่ขาดไม่ได้คือแรงส่งเบื้องหลังอันเป็นพลังขับเคลื่อนสำคัญ นั่นคือคุณพ่อ (วิวัฒน์ ธรรมชวนวิริยะ) และคุณแม่ (รัตน ธรรมชวนวิริยะ) ที่ส่งผลให้เอ็มจีซีบู๊ทะยานขึ้นอย่างร้อนแรงในวันนี้

ดร. สันหวัตม์ ธรรมชวนวิริยะ หรือ คุณจ๋อคือหนุ่มใหญ่ผิวดำแดงคนนั้น เขา

ฉีกยิ้มกว้างริมหนวดทรายขาวเนียนของหาคเอาจบจนเกาะสุมย พลางจับน้ำหนักพระวรหวนหอม โดยมีคุณจิม คุณแจ้ช่วยเสริมบทสนทนาให้เข้มข้นขึ้นเป็นระยะๆ

ครอบครัวธรรมชวนวิริยะคงไม่มีความสำเร็จในวันนี้ หากไม่มีพื้นฐานรองรับที่ดีและเหมาะสม สำหรับสิ่งนี้คุณจิม คุณแจ้ และคุณจ๋อ กล่าวด้วยความภาคภูมิใจว่า เป็นเพราะคุณพ่อ ซึ่งสร้างตัวจากธุรกิจขายของที่ระลึกและอสังหาริมทรัพย์ ส่วนคุณแม่ นั้นดำเนินธุรกิจจิวเวลรี่ เวลาว่างของทั้งสามก็คือการช่วยบิดามารดาทำธุรกิจ จึงซึมซับสิ่งนี้เข้ามาในสายเลือดโดยปริยาย

"คุณปู่ของเราสามคนมาจากเมืองจีน ท่านมีความรู้ทางภาษาอังกฤษดีมาก ถึงขนาดเคยสอนมิชชันนารีด้วยนะ และยังเป็นล่ามประจำสถานทูต และเคยได้รับเชิญเป็นนายไปรษณีย์คนแรกของเมืองไทย แต่เขาให้คนไปเปลี่ยนแซ่ ท่านไม่ยอม กล่าวไม่ได้ใช้แซ่ตั้งเหมือนเดิม ตอนหลังท่านเป็นผู้ก่อตั้งโรงเรียนสอนภาษาจีน คุณปู่ก็แหละที่คอยกำชับให้ คุณพ่อเรียนภาษาอังกฤษให้เก่งๆ ภาษา

อังกฤษของคุณพ่อจึงดีมาก

"หลังจากคุณพ่อจบอานวยศิลป์ก็เข้าสอบชิงทุนไปเรียนต่อคอมพิวเตอร์ที่อเมริกา ภาษาอังกฤษของพวกเรารู้ๆ ทั้งสามคนรู้ท่านไม่ได้เลย คุณพ่อผมมีชื่อภาษาอังกฤษว่า สตีเฟ่น พอกลับจากอเมริกาท่านก็ไปเป็นไกด์ รุ่นเดียวกับบุคคลดังๆ ในสังคมยุคนี้หลายท่าน ส่วนคุณแม่ชื่อไอรีน หลังจากจบระยะๆ ก็ไปเรียนต่อที่ Seventh-Day Adventist แล้วก็ไปช่วยคุณตาขายจิวเวลรี่ที่โรงแรมแมนเชสเตอร์ สุริวงศ์"

"คุณแม่มีแหละที่คอยรับส่งพวกเราไปเรียนและทำกิจกรรม คุณพ่อเลี้ยงดูคุณแม่ แม่เลี้ยงดูลูกและทำธุรกิจจิวเวลรี่ไปด้วย" คุณจิมลูกสาวคนโตเล่า

คุณแจ้ลูกสาวคนรองเสริม "เวลาคุณพ่อมีเรื่องอะไรก็จะคุยกับลูกชายเพราะจ๋ออ่านพิมพ์เขียวเป็น เขาคูคลลกับคุณพ่อมาตั้งแต่เล็ก แต่กับลูกสาว คุณพ่อจะคุยเชิงไลฟ์สไตล์ และงานด้านอื่นๆ ที่เรานึก เราอะไรก็เล่าให้ท่านฟัง"

พี่สาวทั้งสองของคุณจ๋อนั้นเรียบร้อยตามประสาเด็กผู้หญิง แต่คุณจ๋อนี้ลิ้นเป็นว่าเล่น "เด็กต้องชน สมัยก่อนผมโดนคุณแม่ตีระเบิด ตีนส่ายก็ไม่ได้ แล้วยังบังคับให้กินทุกอย่าง ท่านไม่ได้เลี้ยงแบบลูกเสีย ตอนที่

คุณพ่อทำธุรกิจรับเหมาก่อสร้าง ผมผิดเชื่อ

ถ้าไม่จากท่านมาอย่างรุนแรง

"ตั้งแต่อายุสี่ขวบผมทานข้าวกับคุณพ่อทุกเย็น ท่านก็จะเอาพิมพ์เขียวมาคุยกับสถาปนิกและดีไซน์เนอร์ถึงสามสี่ทุ่มทุกคืน พอสถาปนิกกลับไปแล้วผมก็นั่งคุยกับท่านต่อถึงเที่ยงคืน เป็นแบบนี้ตลอด แล้วพอขึ้นปี 3 ที่เอแบค ผมก็ย้ายไปเรียนภาคค่ำ จากนั้นคุณพ่อก็เริ่มหันมาจับธุรกิจอสังหาริมทรัพย์แล้ว ส่วนคุณแม่มีคนในวงการจัดเวิร์กช็อปเกี่ยวกับธุรกิจท่านหมด" เขาออกตัว

ทั้งสามพี่น้องต่างเติบโตมาในสภาพแวดล้อมที่อบอุ่น มุ่งมั่นกับการเรียน และถูกปลูกฝังเรื่องธุรกิจและซึมซับเรื่องนี้มาตั้งแต่เด็ก ด้วยความที่บิดามารดาถนัดการไกลจึงทุ่มเทให้ลูก เรียนภาษาอังกฤษและวิชาบริหารธุรกิจตั้งแต่เด็ก ไม่ว่าค่าเทอมจะแพงขนาดไหน แต่ผู้เป็นบิดาก็พร้อมที่จะส่งเสียลูกๆ ในเรื่องการเรียนจนถึงที่สุด

"พวกเราโตมาแบบไม่ลำบาก ขนาดส่งลูกทุกคนเรียนฮัสตัมซันยได้สมัยนั้นถือว่าโอเค แต่คุณพ่อคุณแม่จะเข้มงวดกับลูกสาวมากเป็นพิเศษ ส่งห้ามค้างบ้านใครเด็ดขาด ไปเที่ยวต่างจังหวัดกับเพื่อนยังไม่ได้เลย ยกเว้นแต่ไปกับโรงเรียน เพื่อนๆ มาเที่ยวบ้านเราได้ แต่ห้ามเราไปบ้าน ▶